

V současné době se historikové často vracejí k životopisům velkých osobností minulosti, jak dokládá značný počet vyšlých biografí; v uplynulých letech vyšly například životopisy W. Churchilla, K. Adenauera, N. S. Chruščova a v letošním roce práce o 35. americkém prezidentovi J. F. Kennedym. Tyto životopisy mě inspirovaly k tomu, abych i já napsal práci věnovanou jedné velmi významné osobnosti, jež zanechala výrazné stopy v evropských a světových dějinách. Mezi celou řadou skutečných osobností 20. století mě nejvíce zaujal životní příběh Willyho Brandta, který patří k nejvýznamnějším politikům moderních německých dějin. Přestože tento politik ovlivnil výrazným způsobem dějiny své země, věnovala mu česká historiografie dosud jen málo pozornosti. Tento dluh, jaký má česká historiografie vůči této osobnosti, jsem se pokusil splatit svou prací; jedná se o životopis, jehož největší část je věnována Brandtovu kancléřskému období., trvajícimu od podzimu 1969 do května 1974. Menší pozornost je věnována rovněž jeho politickým začátkům, exilovému období, dále politické kariéře v rozděleném Berlíně přes stanutí v čele SPD až na post ministra zahraničí, na nějž usedl v době vlády velké koalice. Dotýkám se také Brandtova období po odchodu z kancléřské funkce, kdy zůstal až do osmdesátých let předsedou sociální demokracie a rovněž stanul v čele Socialistické internacionály, význačné organizace sociálnědemokratických a socialistických stran. V této době stál Brandt na krátkou dobu v čele mezinárodní komise OSN Sever-Jih. Protože dosud nevyšla v českém jazyce Brandtova biografie, byl jsem nucen čerpat převážně z cizojazyčné literatury. Jednou ze základních německy psaných prací o Brandtově osobě je jeho stručný životopis z pera Caroly Stemové, jenž vyšel r. 1988 v Reinbeku u Hamburku. Tato práce nám podává stručný přehled o jeho životě od narození až do r. 1988, kdy Brandt oslavil své 75. narozeniny.